

Dosarul nr. 2ra-542/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. O. Parfeni)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, A. Panov, Gr. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

08 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Inoxplus”, reprezentată de avocatul Constantin Chira,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Scurtu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Inoxplus”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței cu privire la obligarea demontării balustradei, repararea prejudiciului material și moral, încasarea penalității și cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Inoxplus” împotriva lui Mihail Scurtu cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 02 februarie 2018, Mihail Scurtu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Inoxplus”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței solicitând repararea prejudiciului material în sumă de 31000 de lei, cu încasarea sumei de la SRL „Inoxplus”, repararea prejudiciului moral în sumă de 10000 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 11 mai 2016 a încheiat contractul nr.160 cu SRL „Inoxplus”, conform căruia compania și-a asumat obligația să execute lucrări de fabricare a balustradei din inox (21.60 mt) D 50 mm/D 40 mm/D 16 mm (4 buc) la prețul de 31000 de lei și instalarea în casa de locuit din mun. Chișinău, satul Cruzești, str. XXXXX, nr. 4. Conform contractului, termenul de garanție pentru produs este de 3 ani. Prețul produsului și lucrărilor a fost achitat integral, conform bonului fiscal nr. 0014 din 11 mai 2016 și recipisa din 26 mai 2016. Balustrada din inox a fost montată la 26 mai 2016.

La 19 octombrie 2017, în adresa SRL „Inoxplus” a expediat o notificare, prin care a informat că de la un an de la instalare, pe toată suprafața balustradei au apărut pete ca urmare a coroziunii. În acest sens, având în vedere clauza contractuală privind termenul de garanție pentru produs de 3 ani, a solicitat de a fi înlăturate neîntârziat defectele depistate. Drept urmare, la cererea SRL „Inoxplus” a fost

elaborat raportul de expertiză extrajudiciară nr. 410 din 31 octombrie 2017, conform căruia expertul a constatat pe toată suprafața exterioară a balustradei pete cu diametrul de la 1 până la 3 mm, ce strică aspectul exterior al balustradei.

Ulterior, prin somația din 20 noiembrie 2017, a solicitat pârâtului să înlocuiască balustrada din inox (21.60 mt) D 50 mm / D 40 mm / D 16 mm (4 buc) montată sau să restituie contravaloarea produsului necorespunzător în mărime 31000 de lei. Însă SRL „Inoxplus” a comunicat că nu poartă răspundere de defectul apărut.

Reclamantul a opinat că pârâtul interpretează eronat normele de drept și clauzele contractului ori încearcă să se eschiveze de la executarea obligațiilor, încălcând drepturile sale de consumator. Totodată, a precizat că a apelat la serviciile întreprinderii vizate, din motiv că publicitatea plasată pe site SRL „Inoxplus” denotă că ultima execută la comandă o gamă largă de balustrade din inox interioare și exterioare, oferă clienților următoarele condiții: calitate impecabilă, utilizarea materialelor de înaltă calitate, iar punctele forte a balustradei din inox sunt rezistente la schimbări de temperaturi joase și rezistente la coroziune. Suplimentar, producătorul a acordat 3 ani de garanție, iar conform art. 1 din Legea privind protecția consumatorului, termen de garanție - perioadă de timp, prescrisă sau declarată, care curge de la data achiziționării produsului, serviciului și în cadrul căreia produsul, serviciul trebuie să-și păstreze caracteristicile prescrise sau declarate, iar producătorul, vânzătorul, prestatorul își asumă responsabilitatea remedierii sau înlocuirii pe cheltuiala sa a produsului, serviciului necorespunzător dacă deficiențele nu sunt imputabile consumatorului. Astfel, în contextul normei citate, producătorul urmează să-i înlocuiască pe cheltuiala sa produsul, deoarece prin raportul de expertiză este constatată prezența petelor ce strică aspectul exterior al balustradei și apariția lor nu-i este imputată în calitate de consumator. Mai mult, prin publicitatea, compania indică la calitatea superioară a produsului și aspect impecabil.

De asemenea, a declarat că la 20 noiembrie 2017 a sesizat Agenția pentru Protecția Consumatorilor și prin răspunsul nr. 27/05-4455 din 28 decembrie 2017 i s-a comunicat că producătorul urma să înlăture neajunsurile ori să restituie suma achitată, precum și i-au recomandat de a se adresa în instanța de judecată pentru apărarea drepturilor sale de consumator.

La 03 iulie 2018, Mihail Scurtu a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat obligarea SRL „Inoxplus” de a demonta balustrada defectuoasă din casa de locuit situată în mun. Chișinău, com. Cruzești, str. XXXXX, nr.4, obligarea pârâtului de a restitui suma de 31000 de lei ce reprezintă contravaloarea balustradei de oțel inoxidabil, încasarea penalității în mărime de 368900 de lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 10000 de lei.

În motivarea cererii de concretizare, reclamantul a invocat că la 19 octombrie 2017 a înaintat reclamație, iar termenul de soluționare a reclamației este de 14 zile, conform art.18 alin.(1) al Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003. La 08 noiembrie 2017 i s-a refuzat în admiterea cerințelor conform reclamației, deoarece conform raportului de expertiza nu ar purta răspundere pentru defectele depistate. Prin prisma art. 32 alin.(1) al Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, a pretins penalitatea zilnică de 5%.

La 14 mai 2018, SRL „Inoxplus”, reprezentată de avocatul Eduard Platon, a depus cerere reconvențională împotriva lui Mihail Scurtu solicitând încasarea sumei de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli privind numirea și efectuarea expertizei extrajudiciare, a sumei de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a sumei de 270 de lei cu titlu de taxă de stat.

În motivarea cererii reconvenționale s-a invocat că în baza raportului de expertiză extrajudiciară nr. 410 din 31 octombrie 2017, s-a stabilit că elementele din inox din care a fost confecționată balustrada corespund cerințelor și normativelor stabilite și corespund certificatelor de proveniență a producătorului „FOSHAN VINMAY STAINLESS STEEL CO LTD”. Or, componenții chimici a inoxului sunt rezistenți la coroziune. Conform raportului de expertiză extrajudiciară, datorită condițiilor climaterice agresive în care se află balustrada, putea duce la coroziune. Confecțiile din inox, care se află în condiții climaterice agresive, influențate de apă, ceață, necesită o îngrijire regulată. De altfel, petele cauzate ca urmare a coroziunii puteau fi înlăturate de către Mihail Scurtu, însă ultimul nu a întreprins anumite acțiuni în acest sens.

Totodată, a menționat că expertul a indicat că coeficienții chimici a inoxului folosit la confecționarea balustradei corespund standardelor, iar înlocuirea și demontarea balustradei nu este necesară. Expertul a mai indicat un șir de măsuri care urmau a fi întreprinse pentru înlăturarea petelor de pe balustradă. Din raportul de expertiză, în opinia reclamantului, produsul confecționat de SRL „Inoxplus” corespunde normelor legale. Având în vedere concluziile și recomandările expertului, din raportul de expertiză extrajudiciară nr. 410 din 31 octombrie 2017, a opinat că cererea depusă de Mihail Scurtu împotriva SRL „Inoxplus” este neîntemeiată și nefondată, care urmează a fi respinsă.

De asemenea, a afirmat că a suportat cheltuieli legate de numirea și efectuarea expertizei în sumă de 3000 de lei, confirmate prin contractul de prestări de servicii nr. 396 din 24 octombrie 2017, factura WH 6914552 din 02 noiembrie 2017 și actul nr. 46 a serviciilor efectuate, precum și a suportat cheltuieli de asistență juridică în sumă de 3000 de lei.

Prin încheierea protocolară din 15 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a primit pe rol cererea reconvențională depusă de SRL „Inoxplus”.

Prin hotărârea din 31 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Scurtu și s-a obligat SRL „Inoxplus” de a demonta balustrada de la casa de locuit a lui Mihail Scurtu situată în com. Cruzești, str. XXXXX, nr.4, mun.Chișinău; s-a încasat de la SRL „Inoxplus” în beneficiul lui Mihail Scurtu suma de 31000 de lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 15000 de lei cu titlu de penalitate, suma de 5000 de lei cu titlu de prejudiciu moral; în rest pretențiile lui Mihail Scurtu au fost respinse ca fiind neîntemeiate; s-a încasat de la SRL „Inoxplus” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1480 de lei; s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea reconvențională depusă de SRL „Inoxplus” împotriva lui Mihail Scurtu cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „Inoxplus”, reprezentată de avocatul Eduard Platon și s-a menținut hotărârea din 31 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel raportând prevederile art. 8 alin.(2) lit.a), art. 512 alin.(1), art.513 alin.(1), art.514, art. 946 alin. (1), art. 957, art. 966 alin.(1) Cod civil, precum și prevederile art.1, art. 6 lit. c), d), art.9 lit. a), art. 10 lit.j), art. 16¹ alin.(1), (2), art.18 alin.(2), (3), (4), (18), (20), art. 18² din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, la circumstanțele speței, a considerat că prima instanța a dat apreciere corectă pretențiilor deduse judecății și probelor prezentate de participanți la proces.

La fel, a punctat că din probatoriul cauzei rezultă că vânzătorul nu a demonstrat că neconformitatea produsului a apărut din motive imputabile consumatorului, or, obligația pozitivă îi aparține acestuia. Prin urmare, argumentele apelului redactate în acest sens sunt lipsite de suport probatoriu și de suport legal.

De asemenea, instanța de apel a accentuat că, având în vedere că, în speță, s-a constatat temeinicia pretenției reclamantului privind obligarea SRL „Inoxplus” de a demonta balustrada defectuoasă din casa de locuit situată în mun. Chișinău, satul Cruzești str. XXXXX nr. 4, încasarea de la SRL „Inoxplus” a sumei de 31 000 lei ce reprezintă contravaloarea balustradei, prima instanța corect a ajuns la concluzia de a admite parțial pretenția reclamantului ce ține de încasarea din contul pârâtului a penalității. Or, cu referire la prevederile art. 32 alin. (1) din Legea privind protecția consumatorului, în vigoare la data sesizării instanței de judecată cu acțiune, instanța de apel a considerat că suma dispusă spre încasare de la pârâtul în beneficiul reclamantului în mărime de 15000 de lei cu titlu de penalitate, este una rezonabilă în circumstanțele în care de la data expedierii somației în adresa vânzătorului a trecut mai mult de doi ani.

Prin prisma prevederilor art. 20 alin. (1), (4) din Legea privind protecția consumatorului, ținând cont de faptul că, în speță, s-a constatat încălcarea dreptului de consumator a lui Mihail Scurtu, instanța de apel a conchis că prima instanța corect a ajuns la concluzia de a admite pretenția acestuia privind repararea prejudiciului moral, iar mărimea sumei stabilită de instanța judecătorească este una rezonabilă.

Cu referire la cererea reconvențională formulată de SRL „Inoxplus” privind compensarea din contul lui Mihail Scurtu a cheltuielilor suportate la efectuarea expertizei extrajudiciare, instanța de apel a considerat că prima instanță just a ajuns la concluzia privind respingerea acestei.

La 31 ianuarie 2020, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.3-4) și la 13 februarie 2020, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.20), SRL „Inoxplus”, reprezentată de avocatul Constantin Chira și suplimentar, la data de 11 februarie 2020, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a cererii de chemare în judecată depusă de Mihail Scurtu cu obligarea SRL „Inoxplus” de a remedia gratuit deficiențele apărute la balustrada din oțel instalată în casa de locuit a lui Mihail Scurtu din mun.Chișinău, com. Cruzești, str. XXXXX, nr.4, iar în rest pretențiile lui Mihail Scurtu să fie respinse ca fiind nefondate; compensarea cheltuielilor de judecată suportate de către SRL „Inoxplus” din contul lui Mihail Scurtu în instanța de fond proporțional pretențiilor respinse; admiterea cererii reconvenționale depuse de SRL „Inoxplus” în partea obligării lui Mihail Scurtu de compensa SRL „Inoxplus” suma de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli privind

efectuarea expertizei extrajudiciare și suma de 270 de lei cu titlu de taxă de stat; încasarea de la Mihail Scurtu în beneficiul SRL „Inoxplus” a tuturor cheltuielilor suportate în ordine de apel, precum și a cheltuielilor suportate în ordine de recurs.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare au interpretat în mod eronat legea, nu au apreciat în mod corespunzător probele din prezenta cauză, precum și nu au fost cercetate multiaspectual, complet și obiectiv, fiind denaturate, afectând legalitatea hotărârii. Instanța de apel nu a răspuns la toate argumentele invocate în cererea de apel.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților conform scrisorii de însoțire date cu 20 februarie 2020 (Vol.II, f.d.24) și a fost recepționată conform avizelor de recepție la 25 februarie 2020 și la 26 februarie 2020 (Vol.II, f.d.25-27).

La 04 martie 2020, Mihail Scurtu, reprezentat de avocatul Artur Macovei, a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului.

La 19 martie 2020, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.36), Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului, menținerea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 21 noiembrie 2019, iar SRL „Inoxplus”, reprezentată de avocatul Constantin Chira, a declarat recurs la 31 ianuarie 2020, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.3-4).

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces la 30 decembrie 2019, conform scrisorii de însoțire (Vol.I, f.d.216). Din textul recursului se distinge că partea recurentă a recepționat decizia integrală a instanței de apel în data de 13 ianuarie 2020. Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Inoxplus”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Inoxplus”, reprezentată de avocatul Constantin Chira, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Inoxplus”, reprezentată de avocatul Constantin Chira.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Inoxplus”, reprezentată de avocatul Constantin Chira, împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat